

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

18 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het advies van de auditeur van de Raad van State met betrekking tot de omzendbrief-Peeters

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het advies van de auditeur van de Raad van State met betrekking tot de omzendbrief-Peeters

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het akkoord tussen de minister en het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem inzake de onwettig geïnde milieutaks

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 18 juni 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het advies van de auditeur van de Raad van State met betrekking tot de omzendbrief-Peeters

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het advies van de auditeur van de Raad van State met betrekking tot de omzendbrief-Peeters

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van Hauthem en van de heer Van Dijck tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het advies van de auditeur van de Raad van State met betrekking tot de omzendbrief-Peeters.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik trap waarschijnlijk een open deur in als ik zeg dat de omzendbrief-Peeters in politiek België nogal wat beroering heeft veroorzaakt. Het gaat trouwens niet enkel om de omzendbrief-Peeters, maar ook om nog twee andere omzendbrieven, namelijk de omzendbrief van uw toenmalige collega Martens over de OCMW's en een algemene omzendbrief van gewezen minister-president Van den Brande over het taalgebruik ten opzichte van faciliteitengemeenten.

We kennen allemaal de filosofie van de omzendbrief-Peeters die terecht uitging van het uitdovend karakter van de faciliteiten die in feite een uitzon-

dering vormen op de eentaligheid van een bepaald gebied. De naam zegt het zelf. Bijgevolg willen we met die omzendbrief in feite het niet-repetitief karakter van die faciliteiten onderschrijven. Concreet betekende dit dat een anderstalige inwoner, meer bepaald een Franstalige inwoner van een faciliteitengemeente, niet zomaar één keer zijn taalaanhoorigheid kon meedelen en bijgevolg alles voortaan in zijn eigen taal kon krijgen. Neen, alle documenten, uitgaande van de gemeentebesturen, zouden d'office – om een Frans-Brussels woord te gebruiken – in het Nederlands worden toegestuurd, waarbij men wel het recht had om telkens opnieuw een vertaling aan te vragen.

Tegen die omzendbrief werd een aantal klachten ingediend bij de Raad van State. Die klachten kwamen van het Waals Gewest, van de Franse Gemeenschap en van een inwonster van Sint-Genesius-Rode. Op die klachten volgde een advies van de auditeur bij de tweetalige kamer van de Raad van State. De klachten waren immers bij die tweetalige kamer ingediend.

De toenmalige auditeur baseerde de vernietiging van de omzendbrief op twee argumenten. Ten eerste zou de Vlaamse regering niet bevoegd zijn om de taalwetgeving inzake bestuurszaken te interpreteren. Ten tweede nam de auditeur aanstoot aan het feit dat elke keer opnieuw een vertaling van Nederlandstalige documenten aangevraagd zou moeten worden. Volgens de auditeur was het maar normaal dat het volstond één keer te laten weten dat men in het Frans behandeld wilde worden om in de toekomst de betreffende documenten in het Frans te krijgen.

Er volgden toen interpellaties in het Vlaams Parlement. Uw voorganger, de heer Sauwens, antwoordde toen dat de Vlaamse regering, op basis van het advies van de auditeur van de tweetalige kamer van de Raad van State, juridisch gezien in heel

Van Hauthem

goede papieren zat en dat er goede juridische argumenten waren om dit te weerleggen.

In 2001 velde de Raad van State een soort Salomonsoordeel. De Raad van State oordeelde dat het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap geen belang hebben. Enkel de inwoner van Sint-Genesius-Rode kon een belang doen gelden. Bijgevolg moest de zaak verhuizen van de tweetalige naar de Nederlandstalige kamer van de Raad van State.

In het weekend van 8 juni 2002 hebben we dan kunnen lezen wat daarover het advies van de auditeur was. Dit advies, uitgebracht in de Nederlandstalige kamer, was in feite net hetzelfde als het advies dat de auditeur van de tweetalige kamer had bepleit, met name dat de Vlaamse regering niet bevoegd zou zijn om de taalwetgeving inzake bestuurszaken te interpreteren en daar dus een omzendbrief over rond te sturen, en dat het voldoende is dat een inwoner van een faciliteitengemeente één keer laat weten dat hij of zij in het Frans behandeld wil worden om alle documenten in de toekomst automatisch in die taal te ontvangen.

Mijnheer de minister, ik hoef u waarschijnlijk niet uit te leggen dat, indien de Raad van State dit advies van de auditeur volgt, we in feite in bijzonder slechte papieren zitten. Dit zou er immers op neerkomen dat de faciliteitengemeenten de facto hetzelfde statuut krijgen als het tweetalig gebied Brussel.

Vanuit juridisch oogpunt is er toch een zeer groot verschil tussen het officieel tweetalige Brussel en de – in casu – zes faciliteitengemeenten. De faciliteiten vormen er een uitzondering op het eentalig karakter van de streek. Indien de Raad van State het advies van de auditeur volgt, volgt de facto de tweetaligheid in die gemeenten.

De Vlaamse regering heeft naar aanleiding van de eerste procedure voor de tweetalige kamer een prejudiciële vraag gesteld aan het Arbitragehof. De regering vroeg daarin of het geoorloofd is dat gemeentebesturen gegevens van inwoners bijhouden op basis van de taalaanhangigheid. Mijnheer de minister, ik neem aan dat die vraag nog niet werd beantwoord omdat er een tussentijds arrest is uitgesproken en de zaak is verhuisd naar de Nederlandstalige kamer van de Raad van State. Ik veronderstel dat u die prejudiciële vraag opnieuw zult stellen.

Als dit advies wordt gevolgd, dan staan we met die omzendbrief nergens meer en zijn de faciliteitengemeenten de facto tweetalig. Dat is uiteraard het doel van een aantal Franstalige partijen en burgemeesters.

Mijnheer de minister, wat is uw mening over het advies van de auditeur van de Nederlandstalige kamer van de Raad van State ? Welke juridische middelen zult u daartegen inzetten ? Indien de omzendbrief wordt vernietigd door de Raad van State, bent u dan bereid onmiddellijk een nieuwe omzendbrief met dezelfde draagwijdte uit te vaardigen ? Zult u als voogdijminister blijven handelen in de geest van die omzendbrief, zelfs al is die vernietigd ?

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik stel deze vraag omdat ik zeer bezorgd ben. Voor alle duidelijkheid zou ik willen teruggaan in de tijd om zo een correct beeld weer te geven van de situatie.

De omzendbrief die de toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Peeters, eind 1997 uitvaardigde, stelt dat besturen in faciliteitengemeenten de bestuursdocumenten aan hun inwoners altijd eerst in het Nederlands moeten sturen gelet op het feit dat de gemeenten in Vlaanderen gelegen zijn. Franstaligen die de tekst in hun taal willen ontvangen, moeten hier telkens opnieuw om vragen. Volgens het Nederlands woordenboek Van Dale zijn faciliteiten een tegemoetkoming om iemand iets gemakkelijker te maken. De faciliteiten waren bedoeld om individuele nieuwe Franstalige inwoners van die betrokken gemeenten – die tot de jaren '50 en '60 overwegend Nederlandstalig waren – de tijd te geven het Nederlands te leren, maar niet hen voor eeuwig toe te laten het Frans te gebruiken in hun relaties met de lokale overheid. De taal die ze in de privé-sfeer gebruiken, is hun zaak. De betrokken gemeenten zijn wettelijk trouwens niet tweetalig. In de loop der tijd kwamen er gelijkaardige regels voor het OCMW en voor de Vlaamse overheid. Het gaat met andere woorden om een uitdoofscenario.

Het protest bij de Franstaligen tegen de omzendbrief was zeer groot. De gemeente Linkebeek en 3 inwoners uit de faciliteitengemeente dienden een klacht in bij de Nederlandstalige kamer van de Raad van State. Het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap en een inwoner van Sint-Genesius-Rode wendden zich tot de tweetalige kamer van de Raad van State. Deze laatste verwierp in maart

Van Dijk

2001 de klachten van het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap omdat ze geen belang hadden bij de zaak en verwees de zaak van de inwoner van Rode door naar de Nederlandstalige kamer.

In zijn advies voor de tweetalige kamer had auditeur-generaal Roelandt destijds twijfels geuit bij de juridische onderbouwing van de interpreterende omzendbrieven. In de taalwetten, in de voorbereidende teksten ervan, en in de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht kon hij geen aanknopingspunten vinden voor de interpretatie van de Vlaamse regering van de bestaande regelgeving. Hij liet uitschijnen dat de interpretatie te verregaand was. Ik herinner me nog zeer goed de hevige discussies die er in de plenaire vergadering van 15 maart 2000 werden gevoerd naar aanleiding van dit advies met toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden Sauwens.

Voor alle duidelijkheid zou ik graag 3 passages uit het antwoord van toenmalig minister Sauwens citeren. Hij stelt dat 'de auditeur bij de Raad van State inzake de omzendbrieven een juridische stelling heeft ontwikkeld. Ik kan de vraagstellers verzekeren dat de volledige Vlaamse regering in overleg met de minister-president de restrictieve interpretatie van de faciliteiten wenst te handhaven. Dit houdt in dat deze gemeenten volledig bij Vlaanderen horen en dat de individuele contacten waar de faciliteiten op slaan, een uitdovend karakter hebben. We wensen dit verder toe te passen binnen het huidige wettelijk kader. Dit is geen filosofie. Men kan inzake toezicht en voogdij moeilijk zo een benadering toepassen. Op dit ogenblik blijven de omzendbrieven onverkort van kracht.'

Daarnaast zei hij ook dat hij 'zo snel mogelijk duidelijk wou maken dat de omzendbrieven van kracht blijven tot er eventueel later een arrest wordt uitgesproken dat ons in een andere situatie plaatst. Zonder hierop vooruit te willen lopen, zullen we op dat moment de gepaste maatregelen nemen. Dit zal gebeuren op grond van de algemene basisstelling van deze regering die ik daarnet heb verwoord.'

Hij zei ten slotte ook nog : 'Ik zal niet vooruitlopen op deze zaak, maar ik kan u garanderen dat er heel wat degelijke juridische argumenten zijn om de omzendbrieven te handhaven. Het is volgens mij dus helemaal niet zeker dat er een vernietigingsarrest zal komen. Ik wil het parlement dan ook geruststellen. Destijds heb ik inderdaad mee de standpunten in de commissie voor Staatshervor-

ming en in de plenaire zittingen met veel collega's uit verschillende partijen helpen opstellen. Wij zullen, ook in de toekomst, bij onze standpunten blijven, binnen het juiste juridisch kader en op een correcte manier.'

Nu kunnen we stellen dat het er helemaal niet goed uitziet voor ons. Het advies van de Nederlandstalige kamer van de Raad van State is er en volgens de pers neemt auditeur De Somer in haar advies de argumentatie van auditeur-generaal Roelandt van de tweetalige kamer over. Dat wil zeggen dat de inwoners hun gemeentebestuur slechts één keer moeten laten weten dat ze hun briefwisseling in het Frans willen ontvangen. Bovendien zou niet de Vlaamse, maar enkel de federale regering bevoegd zijn om zo'n omzendbrief te versturen.

Na het zojuist vermelde advies krijgen de Vlaamse overheid en de gemeente Linkebeek 30 dagen tijd om op het advies te repliceren. Tegen september 2002 volgt dan een arrest. De kans op een vernietigingsarrest is dus reëel, want negen keer op tien volgt het arrest het advies.

Mijnheer de minister, kunt u de persberichten over de inhoud van het advies van de auditeur bevestigen ? Heeft de Vlaamse regering tijdig gereageerd op dit advies, of zal ze dat nog doen ? Kunt u de inhoud van het antwoord van de Vlaamse regering nader toelichten ?

Goed besturen is vooruitzien. Heeft de Vlaamse regering een andere oplossing klaar als de Raad van State het advies van de auditeur toch zou volgen, zodat de essentie van de faciliteiten wordt behouden, of legt de Vlaamse regering zich in dat geval neer bij het feitelijk tweetalige statuut van de betrokken gemeenten ? In dat laatste geval zal het eigengereid verzet van de Franstalige inwoners tegen de Vlaamse Gemeenschap in het algemeen en tegen de Vlaamse overheid in het bijzonder ongetwijfeld worden versterkt. Ook hun eis tot aanhechting bij het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zal dan worden versterkt.

Mijnheer de minister, dit is een zeer belangrijk dossier. Ik hoop dan ook dat u een gepast antwoord op deze vraag geeft.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wat is de verhouding tussen de taalwetgeving en de wetgeving die zegt dat er geen talentellingen mogen gebeuren ?

Van Vaerenbergh

Hoe verhoudt de taalwetgeving zich ten opzichte van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer? Ik kan me inbeelden dat ik me vandaag als Nederlandstalige wil manifesteren, en morgen als Franstalige. Dat zou dan een persoonlijke keuze zijn die ik maak als individu. Zo kan ik me ook als Chinees manifesteren. Wat heeft de hogere overheid daar allemaal mee te maken?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, de raadslieden van de Vlaamse regering hebben het verslag opgevraagd, want het circuleerde reeds in journalistieke kringen.

Iedereen heeft het over een advies, maar het is eigenlijk een verslag. Er is een verschil tussen een advies en een verslag. Onze raadslieden hebben het verslag opgevraagd, maar ze krijgen het niet. Volgens de procedure van de Raad van State moet het verslag eerst worden bezorgd aan de verzoekende partij. Die krijgt 30 dagen tijd om een laatste memorie in te dienen. Pas dan wordt het verslag van de auditeur, samen met deze eventuele laatste memorie, overgemaakt aan de Raad van State. De Raad van State zal dan op het gepaste ogenblik het verslag overmaken aan de verwerende partij. De verwerende partij beschikt dan pas over de mogelijkheid eveneens een laatste memorie in te dienen. Vroeger kunnen we dit niet doen. We moeten ons aan de procedure houden.

Onze advocaten zijn uiteraard op de hoogte van deze gang van zaken. Ze zullen dan ook binnen de voorziene termijn de nodige stappen zetten om op de laatste memorie van de verzoekers en op het verslag te antwoorden. De raadslieden van de Vlaamse regering hebben overigens reeds eerder het standpunt ingenomen dat er best prejudiciële vragen zouden worden gesteld over de eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel met betrekking tot de interpretatie van de faciliteiten die auditeur-generaal Roelandt gebruikt naar aanleiding van een aanverwant dossier. Auditeur De Somer neemt deze interpretatie immers over in haar verslag. Haar interpretatie bevat bovendien de essentie van de vragen die de heer Van Vaerenbergh heeft gesteld. Ik ga ervan uit dat we hetzelfde standpunt zullen innemen.

De raadslieden weten dat we, indien de Raad van State de procedure voortzet, prejudiciële vragen zullen indienen bij het Arbitragehof. Die vragen

zullen eveneens de essentie bevatten van de vragen die de heer Van Vaerenbergh stelde. Deze prejudiciële vragen zijn de volgende. Kan er op die manier sluiks een talentelling worden uitgevoerd, hoewel de wet dit expliciet verbiedt? Kunnen op deze wijze gegevens worden verzameld over de privacy, de persoonlijke levenssfeer en de wijze waarop mensen die uiten? Deze vragen zijn essentieel en zullen dus door ons worden gesteld.

Ik kan dus duidelijk zijn: op dit ogenblik is de Vlaamse regering op geen enkele wijze van standpunt veranderd ten opzichte van de keuzes die in de voorbije jaren werden ingenomen door de regering-Van den Brande, door de regering-Dewael, door mijn voorganger en door mezelf. Er is geen sprake van dat we in deze kwestie een ander inzicht zullen formuleren.

Ten tweede is het essentieel dat elke partij – dus zowel klager als verweerder – in een rechtstaat het recht heeft om zijn inzichten en zijn rechten te verdedigen tot uitputting van de middelen. Ik vind dat de Vlaamse regering in deze kwestie dat ten volle moet doen, want dit betreft inzichten en rechten die in het verleden ook door het Vlaams Parlement werden geformuleerd.

Ten derde is het maar de vraag of wij onze strategie open en bloot aan dit parlement moeten mededelen. Ik denk dat dit niet van wijsheid zou getuigen. Ik zeg u dat wij alle middelen zullen gebruiken om de keuzes die in het verleden zijn gemaakt, te verdedigen en hard te maken. Over het tijdstip en de manier waarop wij dat zullen doen, zal ik u te gelegener tijd inlichten. U zult die procedure trouwens zelf op de voet volgen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik vind het zeer merkwaardig dat u het verslag van de auditeur officieel nog niet in uw bezit hebt, maar dat kan ik u natuurlijk niet verwijten.

U zegt dat u alle middelen zult uitputten. U hebt echter niet geantwoord op de vraag hoe u zult handelen indien de omzendbrief vernietigd wordt.

Ten tweede lijkt het mij toch vreemd dat de raadslieden van de Vlaamse regering in de huidige procedure voor de Nederlandstalige Kamer de prejudiciële vragen aan het Arbitragehof blijkbaar nog steeds niet hebben gesteld.

Minister Paul Van Grembergen : We hebben daar nog tijd voor.

De heer Joris Van Hautem : U hebt daar natuurlijk altijd nog tijd voor. Dan gaat het effectief over de vraag of een gemeentebestuur al dan niet gegevens mag bijhouden over het taalgebruik van de inwoners. Dat is een bijzonder interessante kwestie waarop we in de volgende vraag om uitleg nog eens zullen terugkomen.

Ik noteer dat u het advies blijkbaar nog niet hebt ontvangen en dat u niet in uw kaarten laat kijken. U wilt niet zeggen wat u zult doen en u hebt zich niet uitgesproken over de vraag wat er gebeurt als de omzendbrief vernietigd wordt, waardoor er de facto tweetaligheid ontstaat. Dat is nochtans wat mij betreft een politiek feit, en wat u betreft hoopelijk ook.

Mijnheer de minister, ik vind dat u met uw antwoord te veel op de vlakke blijft.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik kan wel begrijpen dat de minister wat op de vlakke blijft. Het gaat hier namelijk om een diabolisch gegeven. De omzendbrief-Peeters werd destijds door een grote meerderheid gedragen in het Vlaams Parlement, maar wij stellen hier de vraag aan de regering, in deze de verwerende partij, terwijl aan dezelfde tafel ook de verzoekende partij zit. Ik wil de heer Van Eyken oproepen om dat verslag als goed parlamentslid ter beschikking te stellen. In ieder geval is dat het recht van de verzoekende partij.

Ik wil enkel benadrukken dat ik kan begrijpen dat de minister de kaarten niet open op tafel legt. Wij blijven op onze strepen staan en trachten te allen tijde aan het langste eind te trekken. Iedereen aan deze tafel moet goed begrijpen dat het vergaande gevolgen kan hebben voor de evenwichten als er een andere interpretatie volgt dan diegene die wij hier in Vlaanderen steeds voor ogen hebben gehad. Wie met lucifers speelt, moet weten dat daardoor een brandje en zelfs een hele brand kan ontstaan.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : De prejudiciële vragen zullen op het gepaste moment worden gesteld. Als dat gebeurt, dan heeft dat tot gevolg dat de Raad van State wacht op het antwoord van het Arbitragehof. Ook in deze situaties moeten we met wijsheid en bedachtzaamheid handelen, en dat

vraagt tijd. Mijns inziens is het op dit ogenblik om geen enkele reden verantwoord om vandaag reeds die prejudiciële vragen te stellen : alles op zijn tijd.

Er is inderdaad een zeer duidelijk verschil tussen een tweetalig gebied en de faciliteitengemeenten. Indien de Raad van State een beslissing neemt die inhoudt dat de faciliteitengemeenten tweetalige gemeenten zijn wat rechten en feiten betreft, dan zal dit een dusdanig politiek feit zijn dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering daarop met voldoende daadkracht zullen reageren. Dat is dus een tweede zaak : een politieke verklaring.

Dan is er nog een derde zaak. Het is duidelijk dat we in een rechtsstaat leven. Het is duidelijk dat men in een rechtsstaat ten opzichte van vonnissen moet kunnen bekomen dat daar andere vonnissen tegenover worden geplaatst. Ik denk dat ik daardoor volledig correct handel en ook politiek mijn verantwoordelijkheid op dat ogenblik zeker zal opnemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hautem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het akkoord tussen de minister en het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem inzake de onwettig geïnde milieutaks

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hautem tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het akkoord tussen de minister en het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem inzake de onwettig geïnde milieutaks.

De heer Van Hautem heeft het woord.

De heer Joris Van Hautem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik weet niet de hoeveelste keer het al is dat we hierover vragen om uitleg stellen. Hoe dan ook, we hadden u beloofd dat we er elke 2 tot 3 weken op zouden terugkomen. We doen dat dus ook deze keer.

Ik zal de zaak niet meer volledig uit de doeken doen. Iedereen zal wel weten waarover het gaat. Ik

Van Hauthem

wil wel nog even in herinnering brengen wat de eerste reactie was van de minister toen we hem daarover interpelleerden. Hij heeft toen namelijk gezegd dat de milieubelasting onwettig is geïnd. Dat staat vast. Om de zaak opnieuw in rechte te herstellen, moet er een tuchtsanctie komen tegen de burgemeester en moeten er regeringscommissarissen worden aangesteld die in een eerste fase de onwettig geïnde belasting terugstorten en in een tweede fase die belasting op een correcte manier opnieuw innen.

Wat het eerste punt betreft, is er weinig van in huis gekomen. We weten natuurlijk dat u voor dat aspect niet bevoegd bent. Dat was trouwens ook ons verwijt toen dat u daar geen politiek punt van hebt gemaakt. Wat ten tweede de regeringscommissarissen betreft, die zijn er ook niet gekomen. U hebt dus in feite toen al een soort terugtocht ondernomen, om op 8 maart een akkoord te sluiten met het bestuur van Wezembeek-Oppem om die zaak te regelen.

Dat akkoord bestond uit 2 elementen. Ten eerste zouden de belastingplichtigen opnieuw een Nederlandstalig aanslagbiljet krijgen, met bijgevoegd – althans voor degenen die de belastingen al betaald hadden – een overschrijvingsformulier met een nultarief. Ten tweede zouden de belastingplichtigen een tweetalig schrijven krijgen, waarin uitgelegd wordt hoe een en ander in elkaar zit wat die milieutaks betreft.

Trouwens, mijnheer de minister, het feit dat dat schrijven tweetalig gebeurde, heeft u wel wat kritiek opgeleverd, niet alleen bij ons maar ook bij de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant. Die heeft immers gezegd dat dit niet kan en dat dit in het Nederlands moet gebeuren. Net als wij hebben gedaan, heeft dus ook de bestendige deputatie het tweetalig karakter van dat schrijven of van die ‘omzendbrief’ onwettig genoemd.

Dan is er een conflict ontstaan over de adressering ervan. We hebben het hier al eens een vaudeville genoemd, maar blijkbaar blijft die duren. Blijkbaar wilde het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem de belastingplichtigen in hun eigen taal aanschrijven, wat in feite niet kan, want dat betekent dat de gemeente wel degelijk beschikt over registers met de taalaanhorigheid. Anders zou de gemeente dat niet kunnen doen. Het bestuur zegt tegen u dat het adres dat op de omslag staat, in de taal van de inwoner zal zijn. Dat kan dus niet, of beter gezegd, het zou niet mogen. Het betekent

echter wel dat de gemeente gegevens bijhoudt met als criterium taalaanhorigheid terwijl talentellingen verboden zijn. Ze beschikken blijkbaar dus wel over die gegevens. Anders zouden ze dat voorstel zelfs niet kunnen doen.

Mijnheer de minister, daardoor is heel uw akkoord in feite op de helling komen te staan en is het niet uitgevoerd. In de Financieel-Economische Tijd van 12 juni lezen we dat u dan toch een akkoord zou hebben, en dat die tweetalige ‘omzendbrief’ met de uitleg over het hoe en waarom van de milieutaks ongeadresseerd zou worden verstuurd. Dan stel ik me toch de vraag aan wie die dan verstuurd wordt. Is dat aan alle inwoners, dus ook aan de niet-belastingplichtigen? Niet elke inwoner moet immers een milieubelasting betalen, onder meer degenen die daar eventueel een tweede verblijf hebben. Hoe zit het dus in feite?

Het is het een of het is het ander. Wat nu uit de bus is gekomen, kan in feite niet. Als men dit ongeadresseerd verstuurt, dan komt dat dus neer op het versturen ervan naar alle inwoners in alle brievenbussen. Het is dus eigenlijk een huis-aan-huisbedeling. In feite kan dat dus niet, want niet alle inwoners zijn belastingplichtig.

Mijnheer de minister, u stapt dus weer af van uw voornemen om het akkoord uit te voeren en te zeggen dat de adressen ook in het Nederlands zullen zijn, wat dan weer in strijd is met het feit dat de inhoud dan volgens u wel tweetalig mag zijn. Daar zit u dus al met uzelf in conflict, wat uw logica betreft. Nu zegt u ook dat het ongeadresseerd zal verlopen. Op welke wijze kunt u nu aan belastingplichtigen – een categorie van mensen, dus niet alle inwoners – een ongeadresseerd schrijven richten, en dan nog wel in de twee talen? Hoe zit het daarnaast met het andere deel van het akkoord, namelijk het versturen van het Nederlandstalig aanslagbiljet? Is dat al gebeurd? Zo niet, wanneer gebeurt het? Hoe zal de adressering daar verlopen?

Dit dossier sleept nu al 4 jaar aan. Ik heb al een paar keer gezegd dat een andere burgemeester in Vlaanderen zich dit niet zou mogen permitteren. Die zou waarschijnlijk al lang met ‘zijn klikken en klakken’ buiten liggen.

Mijnheer de minister, de vorige keer hebt u ook gezegd dat u geen regeringscommissarissen zou sturen en dat u het niet op de spits zou drijven, omdat er het rapport-Nabholz is, dat in de Raad van Europa aanhangig is. Aangezien dit gevaar voorlopig geweken lijkt, vraag ik me af waarom de minister zijn oorspronkelijk idee niet toepast. Wij hebben

Van Hauthem

die oplossing niet gesuggereerd. Hij heeft indertijd zelf voorgesteld om regeringscommissarissen te sturen om de belastingen terug te storten en op een correcte wijze te innen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot de heer Van Hauthem vind ik dat deze zaak keurig is behandeld.

Na al de poespas die er is geweest, heeft elke belastingplichtige inwoner een Nederlandstalige brief en een Nederlandstalig aanslagbiljet ontvangen. Conform de richtlijnen van de omzendbrief Peeters, heeft iedereen de vrijheid een vertaalde versie van dit aanslagbiljet aan te vragen. Over de vraag of dit schrijven enkel aan de belastingplichtigen of aan heel de bevolking moest worden gericht, kunnen we hier nog lang discussiëren. In elk geval betreft het een mededeling door een gemeentelijke overheid. Volgens de taalwetgeving moeten deze mededelingen tweetalig zijn. Het geïndividualiseerd versturen van deze mededeling zou evenwel voor problemen kunnen zorgen. Aangezien er geen talentelling of taalregister mag zijn, kan de gemeentelijke overheid immers niet weten wie ze in het Nederlands of in het Frans zou moeten aanschrijven. Al deze brieven zouden in het Nederlands moeten worden verstuurd. De gemeentelijke overheid heeft een elegante oplossing voor dit probleem gevonden. Ze heeft alle inwoners een brief zonder adresvermelding bezorgd. Dit gaat evenwel niet in tegen de bepalingen van de taalwetgeving en van de omzendbrief-Peeters.

De taalwetgeving is correct toegepast. De Franstalige interpretatie heeft het niet gehaald. De omzendbrief-Peeters is volledig en consequent toegepast. Wat al die omzendingbrieven en andere schrijvens betreft, zou ik het soms ook liever anders zien. Helaas kan ik niets aan de taalwetgeving veranderen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik zou hier het een en ander willen verduidelijken. Ik heb de voorbije weken een aantal door slechte wil en leugens geïnspireerde publicaties gelezen. Ik ben niet verantwoordelijk voor het bestraffen van de burgemeesters. Pas vanaf 2007 zal

de bevoegde minister sancties tegen burgemeesters kunnen treffen. Ik hoop dat de minister die deze bevoegdheid zal dragen op dit vlak dezelfde ingesteldheid zal hebben als de recentste Vlaamse regeringen.

Ik apprecieer de woorden van de heer Van Vaerenbergh ten zeerste, niet omdat hij mijn optreden goedkeurt, maar omdat hij de situatie correct heeft geschetst. Ik zal de essentie van de zaak nog even overlopen.

Er is een akkoord gesloten met de burgemeester van Wezembeek-Oppem. Conform dit akkoord zouden alle belastingplichtigen een Nederlandstalig aanslagbiljet ontvangen. Dit schrijven zou enkel de mogelijkheid vermelden om een Franstalig document aan te vragen. Het zou hier wel degelijk om geadresseerde enveloppen gaan.

Ik ga er nog steeds van uit dat we de burgers die reeds hebben betaald niet mogen lastigvallen. Door het college van burgemeester en schepenen als ontvanger te laten optreden, heeft de gemeentelijke overheid de eigen bevoegdheden overschreden. Er zijn burgers die deze belasting te goeder trouw hebben betaald. Aangezien ik van oordeel ben dat we deze mensen niet mogen lastigvallen, is hen een aanslagbiljet met een nulbedrag als verrekening gestuurd. De belastingplichtigen die nog niet hebben betaald, krijgen uiteraard een normaal aanslagbiljet.

De mededeling vormt eigenlijk geen onderwerp van discussie. De taalwetgeving stelt duidelijk dat de mededelingen in de faciliteitengemeenten tweetalig moeten zijn. Het Nederlands krijgt hierbij steeds de voorrang. Hierover is een akkoord afgesloten. Net als het aanslagbiljet, zou deze mededeling in een afzonderlijke omslag worden verstuurd. Ik heb steeds gesteld dat de adressering van deze omslagen in het Nederlands dient te gebeuren. Het is immers onmogelijk om de taalaanhangigheid van de belastingplichtigen na te trekken. Aangezien het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem dit punt niet kon aanvaarden, is het niet in het akkoord opgenomen. Dit betekent dat het gemeentebestuur het laatste gedeelte van het akkoord, namelijk de Nederlandstalige adressering van deze omslagen, eigenlijk niet wilde aanvaarden.

En dan is het maar blijven duren. Ik heb toen inderdaad geen commissaris gestuurd. In de Franstalige pers werd al geschreven over een 'Reichskommissar', in Gotische letters nog wel. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Van Grembergen

U vindt dat blijkbaar allemaal goed. U vindt de internationale beeldvorming van Vlaanderen daarvoor uitstekend. Welnu, ik heb dat willen voorkomen, en daarom heb ik op dat ogenblik geen commissaris gestuurd. Wel heb ik verder alle drukingsmiddelen gebruikt om toch tot een uitvoering van de taalwetgeving te komen.

Ik geef toe dat ik daarover, omwille van onze loyaliteit aan de federatie, aan de federale regering heb meegedeeld dat er zich een zwaar conflict zou opdringen indien er voor Wezembeek-Oppem geen oplossing zou komen overeenkomstig de wet. Het is dus inderdaad ook juist dat er daarover overleg is geweest in de federale regering. Ik was daar echter niet bij betrokken.

De eindoplossing is dat de aanslagbiljetten worden verstuurd overeenkomstig de taal- en vormvoorschriften, en dat de mededeling afzonderlijk aan de bevolking wordt verstuurd, in plaats van samen met het aanslagbiljet. Dat kan in dit geval. Mededelingen aan miliciens en aan belastingplichtigen, en alle andere algemene mededelingen moeten altijd tweetalig zijn. Pas als ze worden geïndividualiseerd, moeten ze in het Nederlands zijn, zoals voorgeschreven door de omzendbrief-Peeters. Er is dus volledig overeenkomstig de wetgeving gehandeld.

Ik heb daarover geen zegebulletins uitgestuurd. Ik blijf immers bij mijn basisopvatting. Het zal een heuglijk feit zijn wanneer de Franstaligen, gegeven de afbakening van de grenzen, zich in de faciliteitengemeenten en in Vlaanderen thuis kunnen voelen, met respect van ons voor hun huistaal en hun geplogenheden, en met respect van hen voor het feit dat het Nederlands de openbare taal is in Vlaanderen, gebruikt voor het publieke handelen. Ik geloof dat ik daarmee verder ben gekomen dan met de oorlogsverklaringen die sommigen zouden willen horen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik weet nog steeds niet of de aanslagbiljetten al zijn verstuurd.

Minister Paul Van Grembergen : Op 1 juli wordt het uitgevoerd, en binnen de 3 dagen zal alles verstuurd zijn, zowel het aanslagbiljet als de communicatie.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u zegt dat er leugens zijn gepubliceerd. U hebt echter zelf gezegd dat de burgemeester op zijn vingers moet worden getikt, maar dat u niet bevoegd bent. Ik heb nooit iets anders beweerd, en ik heb ook niet gezegd dat u wel bevoegd bent. Ik heb u alleen verweten dat u daarmee niet naar het overlegcomité bent gegaan. Mijn stelling was dat u er blijkbaar geen politiek punt van wilde maken.

Minister Paul Van Grembergen : Neen, maar het is wel opgelost, en op een fatsoenlijke manier. Dat valt u zwaar, want u had liever dat het incident bleef aanslepen.

De heer Joris Van Hauthem : Het is helemaal niet opgelost. Bovendien hebben wij nooit gezegd dat er regeringscommissarissen moesten gaan. U hebt hier in januari gezegd dat u regeringscommissarissen zou sturen als het niet in orde kwam. Maar als we u aan die belofte herinneren, zegt u dat u geen 'Reichskommissar' wil en dat u het imago van Vlaanderen in het buitenland niet meer wil bezoelelen dan al is gebeurd. Dat moet u aan uzelf verwijten, niet aan ons. U moet ons niet verwijten dat we u herinneren aan uw voorstel van oplossing.

U moet toegeven dat Wezembeek-Oppem gegevens bijhoudt over taalaanhangigheid. U zegt immers dat het volgens de taalwetgeving in het Nederlands moet, omdat de gemeente die gegevens normaal niet kan hebben. Vervolgens zegt u echter dat dat voor de gemeente onaanvaardbaar was, en dat u dan maar naar een andere oplossing hebt gezocht, namelijk een niet geadresseerd schrijven. Daarvan val ik van mijn stoel. Waar zijn we in godsnaam mee bezig ? Welk gemeentebestuur kan het zich permitteren aan u te zeggen dat het een oplossing die overeenstemt met de taalwetgeving, niet aanvaardbaar acht ? Dan kunt u evengoed in Wezembeek-Oppem een heel grote affiche ophangen aan het gemeentehuis met in 2 talen een mededeling aan het publiek over hoe het nu zit met die milieubelasting. Dat zou ook volgens de regels zijn geweest. Het is dus absoluut niet opgelost.

De eerste oplossing, mijnheer de minister, die niet van ons kwam maar van u, was terugstorten en op een correcte manier innen. Dat hebt u gezegd, niet wij. En nu verwijt u ons dat we u voortdurend aan die oplossing herinneren. U geeft toe aan een gemeentebestuur dat zegt dat dit onaanvaardbaar is. Hoe lang zal deze vaudeville nog duren ? Wat dat betreft, is er niets opgelost.

Ik besluit met een vaststelling. Eindelijk geeft u toe dat er wel degelijk over dit probleem is overlegd in

Van Hautem

de federale regering, iedereen wou proberen alles zo kalm mogelijk te houden. Het is voor het eerst dat u dit toegeeft.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik zal informatie inwinnen over het verzamelen en bijhouden van die gegevens over taalaanhorigheid. Ik zal u die informatie meedelen. Deze vraag is terecht.

Ik blijf bij mijn standpunt. Vermits het om een algemene mededeling aan de bevolking gaat, zijn er twee mogelijkheden. Als men de omslagen individueel en per adres verstuurt, dan moeten die omslagen in het Nederlands zijn opgesteld. Men kan

de mededeling echter ook zonder adres opsturen. Dat verloopt volgens de regels en met respect voor de taalwetgeving. U kunt dat betreuren, maar dat is wel zo.

De heer Joris Van Hautem : Ik betreur enkel dat u uw eerste oplossing hebt laten vallen. Die oplossing hebt u voorgesteld, en niet wij.

Minister Paul Van Grembergen : Ik had verwacht dat u verheugd zou zijn omdat er een wettelijke oplossing is gevonden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.51 uur.*
